

κάλυπτα όλες τις προϋποθέσεις που έβαζε ο νόμος ως προς την εκπαιδευτική αλλά και την ερευνητική δραστηριότητα. Αυτό διαπιστώνεται από τον αριθμό των εργασιών και το επίπεδο των περιοδικών όπου αυτές δημοσιεύθηκαν, από το μεγάλο πλήθος των αναφορών - και κυρίως από την ποιοτική διάσταση αυτών των αναφορών - και βέβαια από το μεγάλο και αναμφισβήτητο επιστημονικό κύρος των επιστημόνων του εξωτερικού που συμμετείχαν σε πολλές από τις δημοσιεύσεις μου. Παρά τα αντικειμενικά αυτά δεδομένα έφθασε ένας εκλέκτορας να πει ότι «το επίπεδο των ερευνητικών εργασιών είναι παρόμοιο των εργασιών που δίνει ο ίδιος για ασκήσεις στους φοιτητές του»!!! Ο νόμος βέβαια δεν προβλέπει διαδικασίες ποινικής δίωξης για συγκοφαντικές «κρίσεις». Το υψηλό ακαδημαϊκό ήθος των πανεπιστημιακών δασκάλων θεωρείται δεδομένο... Δυστυχώς όμως το μόνο που αποκόμισα εγώ ως δεδομένο είναι η αποστραφή μου για τέτοιου είδους αντιδεοντολογικές συμπεριφορές και η λύπη μου για την τόσο

αντιπαραγωγική ανάλωση ενέργειας σε παρασκήνια.

Όσοι τυχόν ερμηνεύουν τα παραπάνω συναισθήματά μου ως συνήθη πικρία ενός «ηττημένου» σε κρίση, ίσως δεν κατανοούν ότι υπάρχουν περιπτώσεις ατόμων για τα οποία η αναρχίηση στις καθηγητικές βαθμίδες δεν είναι τόσο σημαντική αξία, όσο ο αυτοσεβασμός, η αυτονομία και η επιδίωξη προϋποθέσεων για δημιουργική δράση.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι οι παραπάνω εκτιμήσεις μου δεν αναφέρονται στο προσωπικό επίπεδο. Γενικά οι προσωπικές και κοινωνικές μου σχέσεις με τους συναδέλφους υπήρξαν καλές. Η απογοήτευσή μου έχει σχέση με τις δομές και διαδικασίες εκείνες που είναι βαθιά εγκαταστημένες - και συχνά μη συνειδητές - και προωθούν την αλληλοεξόντωση - ακόμα και με αθέμιτα μέσα - αντί για τη συνεργασία και τον αλληλοσεβασμό, την αυτοπροβολή μέσω της εκμηδένισής του άλλου αντί για την αξιοπρεπή εργασία και τη συνοχή της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Θα πρέπει επίσης να τονίσω πως

στα δεκατέσσερα χρόνια, που είχα την τιμή να υπηρετώ ένα ίδρυμα με τέτοια εκπαιδευτική, ερευνητική και δημοκρατική παράδοση, προσπάθησα - και εν πολλοίς νομίζω τα κατάφερα - να ανταποκριθώ σ' αυτό το βαρύ φορτίο των ευθυνών μου. Κατ' αρχήν η εκπαιδευτική μου παρουσία ήταν συνεπής, η ερευνητική μου δραστηριότητα συνεχής, χωρίς διαλείμματα, και σε συνεργασία με γνωστούς επιστήμονες πανεπιστημίων άλλων χωρών. Η συνδικαλιστική μου παρουσία ήταν επίσης έντονη σε δευτεροβάθμια και πρωτοβάθμια όργανα.

Δεν μπορώ να μην εκφράσω τη λύπη μου που αφήνω ένα Ίδρυμα με το οποίο έχω συνδεθεί ψυχικά, όμως ο καθένας δημιουργεί την τύχη του και έχω και εγώ το δικαίωμα της διεκδίκησης μιας τύχης που μου αξίζει.

Αθήνα 12-10-93

Μετά τιμής

Αριστοτέλης Ράπτης

Επίκ. Καθ. ΕΜΠ

Τομέας Μαθηματικών Γεν. Τμήμα

(Ο κ. Α. Ράπτης σήμερα δεν

υπηρετεί στο ΕΜΠ)

Unicef

Η Πρόοδος των Εθνών (ετήσια έκθεση)

Η ετήσια έκθεση της UNISEF «Η Πρόοδος των Εθνών» με στοιχεία για όλο τον κόσμο (αναπτυσσόμενο, βιομηχανικό και Ελλάδα) παρουσιάστηκε στις Βρυξέλλες.

Χρησιμοποιώντας τις τελευταίες διεθνείς στατιστικές, η έκθεση μετράει και συγκρίνει τις επιτεύξεις 160 κρατών στους τομείς της υγείας, της διατροφής, της εκπαίδευσης, του οικογενειακού προγραμματισμού, των δικαιωμάτων του παιδιού και της προόδου των γυναικών.

Στη συνέχεια παρατίθενται περιληπτικά τα σημαντικότερα στοιχεία της έκθεσης.

Διατροφή

Το ένα τρίτο των παιδιών του αναπτυσσόμενου κόσμου υποφέρει από υποσιτισμό, αφού η τροφή τους έχει έλλειψη σε πρωτεΐνες και ενέργεια. Υπολογίζεται ότι 250.000 παιδιά κάθε χρόνο χάνουν το φως τους από έλλειψη βιταμίνης Α. Τουλάχιστον 50 εκατομμυρίων παιδιών έχει καταστραφεί η ανάπτυξη, εξαιτίας έλλειψης ιωδίου ενώ περισσότερες από τις μισές γυναίκες στον αναπτυσσόμενο κόσμο υποφέρουν από σιδηροπενική αναιμία. Εκατομμύρια βρέφη είναι εκτεθειμένα σε κινδύνους όπως οι ασθένειες, η μειωμένη ανάπτυξη και ο

πρώωρος θάνατος εξαιτίας της μείωσης του αριθμού των γυναικών που θηλάζουν τα παιδιά τους...

30 από τα 61 κράτη για τα οποία διατίθενται στοιχεία βρίσκονται στην πορεία επίτευξης του στόχου της μείωσης του ποσοστού υποσιτισμού στο 20% μέχρι το έτος 1995. 17 χώρες έχουν δεσμευθεί για δράση σε εθνικό επίπεδο κατά της έλλειψης βιταμίνης Α - ένας σοβαρός λόγος τύφλωσης και παιδικών θανάτων - ενώ 144 κράτη - βιομηχανικά αλλά και αναπτυσσόμενα - υποστηρίζουν το θηλασμό προωθώντας την πρωτοβουλία «Νοσοκομεία Φιλικά προς τα Παιδιά».

Υγεία

Οι τρεις μεγαλύτερες απειλές για την υγεία των παιδιών στον αναπτυσσόμενο κόσμο είναι η ιλαρά, η διάρροια και η πνευμονία. Βοηθούμενες από τη φτωχή διατροφή, αυτές οι τρεις ασθένειες σκοτώνουν περίπου 7 εκατομμύρια παιδιά κάθε χρόνο και αφήνουν εκατομμύρια άλλα παιδιά υποσιτισμένα. Χαμηλού κόστους μέθοδοι για την πρόληψη ή τη θεραπεία και των τριών ασθενειών - εμβολιασμός για την ιλαρά, ενυδάτωση από το στόμα για τη διάρροια και αντιβιοτικά για την πνευμονία - είναι προσιτές εδώ και πολύ καιρό.

Τα ποσοστά εμβολιασμού φθάνουν σήμερα περίπου το 80% ενώ της ενυδάτωσης από το στόμα, σχεδόν το 40%. Και τα δύο βοηθούν τώρα στην οικοδόμηση ενός ευρύτερου συστήματος φροντίδας. Ακόμη, οι διαρροϊκές ασθένειες σκοτώνουν σχεδόν 3 εκατομμύρια παιδιά κάθε χρόνο παρά τη δυνατότητα εφαρμογής της χαμηλού κόστους θεραπείας ενυδάτωσης από το στόμα. Παρ' ότι πριν μια δεκαετία η θεραπεία δεν ήταν ευρέως γνωστή, τώρα χρησιμοποιείται από περίπου τέσσερις στις δέκα οικογένειες στον αναπτυσσόμενο

κόσμο και υπολογίζεται ότι σώζει περισσότερα από ένα εκατομμύριο παιδιά κάθε χρόνο. Σχεδόν όλες οι αναπτυσσόμενες χώρες έχουν υιοθετήσει το στόχο χρήσης της μεθόδου ενυδάτωσης από το στόμα σε ποσοστό 80%, μέχρι το 1995.

Κάθε χρόνο 140.000 παιδιά μένουν ανάπηρα από την πολιομυελίτιδα. Η ιλαρά σκοτώνει ένα εκατομμύριο παιδιά. Περισσότερα από 3 εκατομμύρια πεθαίνουν από πνευμονία. Σχεδόν 3 εκατομμύρια υποκύπτουν στην αφυδάτωση, 600.000 νεογέννητα πεθαίνουν από τέτανο. Κάθε χρόνο, 250.000 παιδιά τυφλώνονται από έλλειψη βιταμίνης Α. Υπάρχουν χαμηλού κόστους λύσεις για όλα αυτά τα προβλήματα. Ως εκ τούτου, η πρόοδος ενάντια σε αυτά είναι ένας τρόπος μέτρησης της ικανότητας των κυβερνήσεων να ανταπεξέλθουν σε υποχρεώσεις τους όπως η υγεία και η ευημερία της πλειοψηφίας.

Εκπαίδευση

Σχεδόν όλες οι χώρες έχουν αποδεχθεί το στόχο παροχής βασικής εκπαίδευσης τουλάχιστον στο 80% των παιδιών μέχρι το τέλος του αιώνα μας. Πρόσφατα εντελώς νέες μέθοδοι, σε μερικές χαμηλού εισοδήματος χώρες, έχουν δείξει ότι αυτός ο στόχος είναι εφικτός. Η Κίνα, η Αίγυπτος, η Ινδονησία και το Μεξικό - από τις πολυπληθέστερες αναπτυσσόμενες χώρες - βρίσκονται ήδη στο δρόμο για την κατάκτηση του στόχου παροχής βασικής εκπαίδευσης σε ποσοστό 80%.

Οικογενειακός προγραμματισμός

Σχεδόν όλοι οι πολιτικοί αρχηγοί, σε παγκόσμιο επίπεδο, έχουν συμφωνήσει ότι ο οικογενειακός προγραμματισμός θα πρέπει να είναι εφικτός για όλα τα ζευγάρια μέχρι το τέλος του αιώνα. Η κατάσταση αυτού του στόχου θα αποφέρει αναρίθμητα οφέλη στη ζωή εκατομμυρίων γυναικών και παιδιών και θα βοηθήσει στη σταθεροποίηση του πληθυσμού του πλανήτη μας στα 10 ή 20 δισεκατομμύρια...

Η Πρόοδος των Γυναικών

Η εκπαίδευση μπορεί να δώσει σε μια γυναίκα συνειδητοποίηση, δυνατότητα επιλογής και αυτοεμπόηση. Ανεβάζει την αξία και τη θέση της στα μάτια του συζύγου της, της οικογένειάς της και της κοινότητας όπου ζει. Καμιά στατιστική μέθοδος δεν μπορεί από μόνη της να μετρήσει ικανοποιητικά τη θέση των γυναικών.

Στο μεγαλύτερο μέρος του αναπτυσσόμενου κόσμου, ο μέσος όρος γνώσης γραφής και ανάγνωσης είναι 75% για τους άντρες και 55% για τις γυναίκες. Αυτό το χάσμα είναι ενδεικτικό της ανισότητας εις βάρος της γυναίκας.

Στις κοινωνίες των βιομηχανικών χωρών, η πρόοδος των πρόσφατων ετών έχει αφήσει πολύ δρόμο ακόμη να διανύσουν οι γυναίκες. Συγκριτικά με τους άντρες υποαντιπροσωπεύονται στα διάφορα επαγγέλματα και την πολιτική, πληρώνονται λιγότερο ως εργατικό δυναμικό, και υπερεργάζονται καθώς αναλαμβάνουν πολλαπλές υπευθυνότητες όπως τα οικιακά, τη φροντίδα των παιδιών και την εργασία για συνεισφορά στο οικογενειακό εισόδημα. Στον αναπτυσσόμενο κόσμο, η διάκριση είναι ακόμη εντονότερη...

Δικαιώματα των Παιδιών

Υπάρχουν πολλοί που λένε ότι η Διεθνής Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Παιδιού είναι απλά ένα ακόμη κομμάτι χαρτί, σε μια ακόμη λίστα ευσεβών πόθων. Αλλά αν οι άνθρωποι και οι οργανισμοί σε όλες τις χώρες συνεχίσουν την κινητοποίησή τους για τη Σύμβαση και πραγματοποιήσουν εκστρατείες για να κρατήσουν την υπόσχεσή τους οι 156 χώρες που έχουν ήδη επικυρώσει τη Σύμβαση, τότε θα δημιουργηθεί ένα επίπεδο που θα είναι ντροπή για κάθε κράτος - πλούσιο ή φτωχό - να πέσει κάτω από αυτό. Η Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού λέει ότι όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην επιβίωση, την ιατρική φροντίδα και την

εκπαίδευση. Η Σύμβαση επίσης κατοχυρώνει την προστασία ενάντια στην εκμετάλλευση και την κακοποίηση - στο σπίτι, τη δουλειά και σε εμπόλεμη κατάσταση. Η παρακολούθηση και ο έλεγχος της προόδου σε αυτούς τους τομείς είναι περισσότερο δύσκολη.

Τα Παιδιά στο Βιομηχανικό κόσμο

Η βελτίωση της θέσης των παιδιών στο βιομηχανικό κόσμο δεν μπορεί πια να θεωρείται δεδομένη. Σήμερα υπάρχουν πολλά εκατομμύρια παιδιά σε οικονομικά προηγμένα κράτη των οποίων η ποιότητα ζωής θα έπρεπε να κριθεί ως πολύ χαμηλότερη από αυτή πολλών παιδιών του αναπτυσσόμενου κόσμου. Για πολλούς ανθρώπους σε πολλά κράτη, είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες που αντιπροσωπεύουν τη ζωή σε μια προηγμένη βιομηχανική πολιτεία. Δυστυχώς η πραγματικότητα τους διαψεύδει. Σημαντικός αριθμός παιδιών του πλούσιου κόσμου βιώνει τη φτώχεια. Το ποσοστό τους φθάνει το 5% στη Δυτική Ευρώπη, το 10% στην Αυστραλία, τον Καναδά και τη Μεγάλη Βρετανία και το 20% στις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι δολοφονίες και αυ-

τοκτονίες νέων ανθρώπων αυξάνονται σταθερά σε όλα σχεδόν τα βιομηχανικά κράτη.

Η παιδική κακοποίηση και παραμέληση αν και δύσκολο να μετρηθούν εμφανίζουν επίσης αύξηση. Υπολογίζεται ότι περίπου 10-15% των παιδιών στο βιομηχανικό κόσμο είναι σεξουαλικά κακοποιημένα. Μέσα στην οικογένεια, πολλών παιδιών οι ζωές είναι άδειες από στενές ανθρωπίνες σχέσεις καθώς το μέγεθος της οικογένειας μικραίνει, τα διαζύγια αυξάνουν και οι γονείς περνούν περισσότερο χρόνο έξω από το σπίτι. Όσον αφορά το οικονομικό περιβάλλον, τα παιδιά είναι στην πρώτη γραμμή των δύσκολων μεταβάσεων που γίνονται - ειδικά, αλλά όχι αποκλειστικά, στην Ανατολική Ευρώπη. Σχετικά με το φυσικό περιβάλλον, τα παιδιά είναι τα πιο ευάλωτα στα λάθη των ενηλίκων.

Τέλος αξίζει να σημειωθεί ότι σε γενικές γραμμές και σε σύγκριση με όσα συμβαίνουν στις άλλες ανεπτυγμένες χώρες, η κατάσταση στην Ελλάδα είναι ικανοποιητική π.χ. και η χώρα μας κατέχει την 8η θέση ως προς τη θνησιμότητα κάτω των 5 ετών από 29 βιομηχανικά κράτη με ένα πλεονέκτημα 10 μονά-

δων υπέρ των παιδιών. Κατέχει τη καλύτερη θέση στο βιομηχανικό κόσμο έχοντας σημαντικά μικρό ποσοστό σε αυτοκτονίες νέων 15-19 ετών.

Οι εργαζόμενες μητέρες παίρνουν άδεια λοχείας 21 εβδομάδων με 50% των αποδοχών τους κατάτασσοντας τη χώρα μας στις καλύτερες βιομηχανικές χώρες. Η Σουηδία είναι η καλύτερη χώρα με 52 εβδομάδες και 80% των αποδοχών και η Φινλανδία με 46 εβδομάδες και 80% των αποδοχών. Στην Αυστραλία και στις ΗΠΑ δεν υπάρχει πρόβλεψη για γονική άδεια σε πανεθνικό επίπεδο.

Ως προς τους ρυθμούς εμβολιασμού κατά της ιλαράς και πολιομυελίτιδος, προβλέπεται ότι η Ελλάδα το 2000 θα υπολείπεται ελαφρά του 90% που είναι ο παγκόσμιος στόχος.

Τέλος το ποσοστό των κοριτσιών που φθάνουν στην 5η Δημοτικού στην Ελλάδα είναι 85% και υπολείπεται του μέσου όρου των βιομηχανικών χωρών που είναι 90%. Ο παγκόσμιος μέσος όρος είναι 68%. Ο παγκόσμιος στόχος για το 2000 είναι να τελειώνουν το Δημοτικό τουλάχιστον το 80% των παιδιών, αγοριών και των κοριτσιών.

Έκκληση για τα παιδιά της Ρουάντα

Έκκληση στη διεθνή κοινότητα για τη συγκέντρωση 37 εκατομμυρίων δολαρίων (περίπου 9 δισ. δραχμών) για τη χρηματοδότηση του προγράμματός της στη Ρουάντα, απευθύνει η UNICEF.

Τα κυριότερα στοιχεία της κατάστασης στην Γκόμα του Ζαΐρ και τη Ρουάντα είναι τα εξής:

- Λόγω της σοβαρής έλλειψης νερού και της εξάπλωσης επιδημιών από βρώμικα νερά και με δεδομένη την ακαταλληλότητα του εδάφους για το άνοιγμα πηγαδιών η παροχή καθαρού νερού και συστημάτων υγιεινής είναι πρώτης προτεραιότητας.

- Για να προλάβει το ξέσπασμα

και την εξάπλωση της ιλαράς μεταξύ κυρίως των παιδιών η UNICEF ξεκίνησε εκτεταμένο πρόγραμμα εμβολιασμού των παιδιών.

- Ξεκινάει επίσης συμπληρωματικό πρόγραμμα παροχής τροφής στα παιδιά.

- Σε συνεργασία με τα στρατιωτικά αεροπλάνα των ΗΠΑ που έχουν προτεραιότητα στην προογειώση του αεροδρομίου της Γκόμα, παρέχει πρόσθετα εφόδια στους πρόσφυγες.

- Από τις αποθήκες της UNICEF στην Κοπεγχάγη, ξεκίνησε ήδη αποστολή εφοδίων προς την Γκόμα.

Η UNICEF έχει ήδη εγκαταστήσει περίπου 100 άτομα στο Ζαΐρ και

τη Ρουάντα που συντονίζουν το έργο παροχής βοήθειας.

Τα πιο απαραίτητα είδη που χρειάζονται είναι:

- Μηχανήματα παροχής νερού.
- Μονάδες ελέγχου και πρόληψης της χολέρας.
- Εμβόλια, σύριγγες, βελόνες.
- Βασικά φάρμακα.
- Τάνκερ για τη μεταφορά του νερού, φορτηγά και αυτοκίνητα με κίνηση στους 4 τροχούς (4X4).

Συνοπτικά το πρόγραμμα της UNICEF στη Ρουάντα για την περίοδο Ιούλιος - Δεκέμβριος 1994 έχει ως εξής:

Τομέας Προϋπολογισμός σε δολάρια ΗΠΑ (US \$)

Υγεία 10.000.000 Διατροφή 8.500.000 Νερό 6.000.000 Βασική Εκπαίδευση 4.650.000 Εκπαίδευση στην Ειρήνη 350.000 Ψυχολογική Υποστήριξη Ορφανών Παιδιών 1.500.000 Άλλα 6.000.000. Σύνολο 37.000.000.

Η UNICEF συνεργάζεται με πολλούς οργανισμούς για την υλοποίηση του προγράμματος έκτακτης βοήθειας όπως OXFAM, Ερυθρός Σταυρός, Παιδικά Χωριά SOS, Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, UNESCO και τις Γαλλικές Ένοπλες Δυ-

νάμεις.

Η Ελληνική Επιτροπή Συνεργασίας με τη UNICEF έχει ανοίξει λογαριασμό στην

Εθνική Τράπεζα Της Ελλάδος 505003-0 Νομικών Προσώπων

και καλεί όλους τους Έλληνες να συνεισφέρουν για τα παιδιά της Ρουάντα, δείχνοντας την ευαισθησία και την αλληλεγγύη τους.

Περισσότερες λεπτομέρειες για την κατάσταση των παιδιών στη Ρουάντα και το έργο της UNICEF στη χώρα αυτή, παρέχονται από το Τμήμα Πληροφόρησης της Ελληνικής Επιτροπής, (τηλ. 7484184).

Συνεργασίες

«Μ' ένα βιβλίο πετάω... στα χρώματα»

Στο πλαίσιο των Εκδηλώσεων της «Εβδομάδας Παιδικού Βιβλίου», που οργανώθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού και Παιδείας και τη Γεν. Γραμματεία Νέας Γενιάς, οργανώσαμε Εργαστήρι Ζωγραφικής για παιδιά.

Το Εργαστήρι λειτούργησε στην αυλή του Κεντρικού Κτιρίου του Πανεπιστημίου, χώρου στον οποίο υπήρχαν και πολλές άλλες εκδηλώσεις.

Το εργαστήρι που οργανώσαμε πλαισιώθηκε και από σαράντα φοιτητές και φοιτήτριες των Παιδαγωγικών Τμημάτων.

Πρώτος στόχος του εργαστηρίου μας ήταν να έλθουν σε επαφή τα παιδιά με τα χρώματα και τα πινέλα και μ' αυτό το μέσο να μορφοποιήσουν σε πρωτότυπες εικόνες και σύμβολα τη σκέψη τους ενεργοποιώντας τη φαντασία, τη δημιουργικότητα, την επινοητικότητα και τη μνήμη τους.

Δεύτερος στόχος ήταν να έλθουν οι φοιτητές μας σε άμεση επαφή με παιδιά διαφόρων ηλικιών και να εφαρμόσουν στην πράξη πολλά από όσα γνωρίζουν θεωρητικά πάνω στη διδακτική του μαθήματος της Εικα-

Φωτ. Β. Πλαγιάννη

στικής Αγωγής.

Τα παιδιά μπορούσαν να έρχονται ατομικά ή κατά οργανωμένες ομάδες. Ήταν ελεύθερα να ζωγραφίσουν με τέμπρες το εξώφυλλο για ένα δικό τους φανταστικό βιβλίο ή δικές τους εικόνες από βιβλία που έχουν διαβάσει και αγαπήσει.

Καθημερινά για 4 ώρες βρίσκονταν στο χώρο του εργαστηρίου

φοιτητές και φοιτήτριες στο μάθημα της Αισθητικής Αγωγής. Έγιναν πολλές συζητήσεις.

Το θέμα ουσιαστικά ήταν ελεύθερο αφού, όπως αναφέραμε ήδη, τα παιδιά μπορούσαν να ζωγραφίσουν όπως αυτά ήθελαν το εξώφυλλο ενός φανταστικού βιβλίου ή μια δική τους εικόνα από ένα αγαπημένο τους βιβλίο. Δώσαμε όσο το δυνατό μεγαλύτερη ελευθερία στο θέμα για να μην αισθάνονται δεσμευμένα τα παιδιά και έτσι ν' αποδώσουν καλύτερα.

Ένα αρνητικό στοιχείο στην επιτυχία της εκδήλωσης ήταν ότι πραγματοποιήθηκε την εβδομάδα πριν από τις γιορτές του Πάσχα, οπότε δάσκαλοι και μαθητές είχαν ήδη μπει στην ψυχολογία των διακοπών.

Επίσης, ορισμένα σχολεία δεν ενημερώθηκαν έγκαιρα, λόγω γραφειοκρατικών δυσκολιών, με αποτέλεσμα να προσέλθουν λιγότερα παιδιά απ' αυτά που θα μπορούσαμε να υποδεχτούμε. Έχοντας υπόψη όψη μας τη διαβεβαίωση του Υπουργού Πολιτισμού, για τη θεσμοποίηση της εκδήλωσης αυτής ελπίζουμε στο μέλλον να παρακάμψου-